

Daniel Domscheit:

“És millor per a en Julian Assange que se'n vagi a Suècia”

Emili Bella
BARCELONA

Legim decepció a Wikileaks per dins, però també molt de ressentiment. Hi ha ressentiment, certament, en part de tota aquesta història. He invertit molt de temps i energia de la meua vida en Wikileaks i va ser una gran decepció que no funcionés. En part hi ha ressentiment i per un altre costat també ha estat una teràpia, com una catarsi. Per ara, he estat capaç de tancar aquest capítol de la meua vida i ara puc mirar cap al futur. He extret un munt de lliçons importants en aquest temps i sé que he d'evitar en el futur.

“Megalòman”, “dictador”, “estrella del pop”, “paranoic”, “mentider”... Què pensarà Assange si el llegeix? Passarà com qualsevol altra vegada que algú ha dit alguna cosa d'ell: dirà que tot això no és cert. En Julian desacreditarà qui sigui que el critiqui. Dirà que no és veritat, que tot és una conspiració contra ell. Ell sap que tot això és veritat, perquè és el que va passar, li agradi o no.

Creu que llegirà el llibre?

No ho crec, la veritat. Una vegada, la publicació britànica *Private eye*, molt respectada al Regne Unit, va escriure un article molt crític amb en Julian, que va trucar a l'editor en cap i el va escriure per telèfon durant deu minuts. Quan l'editor li va preguntar quin era el problema amb l'article, en Julian va respondre que no l'havia llegit. No crec que ni tan sols es preocupi d'informar-se. Tan aviat com el critiquen, deixa d'escoltar i només dispara, escridassa i amenaça.

Assange també prepara un llibre. Està interessat a llegir-lo, vostè?
Sí, absolutament. De ben segur que serà una bona obra de ficció.

REVELACIONS

L'antic portaveu de Wikileaks i principal col·laborador d'Assange durant anys explica en un llibre els secrets de l'organització

VINCLES

Domscheit-Berg relaciona el seu antic amic amb personatges antisemites i negacionistes de l'Holocaust

No veig gaire futur a Wikileaks. Només veig una persona que està fent política, algú que amenaça bancs, però que no està publicant res”

Què el va impulsar a explicar Wikileaks per dins?

En Julian i jo érem les úniques cares públiques del projecte, construïem la credibilitat de tot el projecte. Quan vaig començar a tenir dubtes sobre com s'estava portant, em vaig sentir molt malament i sentia que havia d'explicar al públic que tenia aquestes preocupacions sobre la responsabilitat i la manera de funcionar. Quan vaig plegar de Wikileaks, al setembre, vaig concedir una entrevista a *Der Spiegel* per dir a tothom que tenia aquests problemes i que la gent pensés de manera crítica. Però poc després de la meua entrevista, en Julian va començar a fer declaracions sobre mi dient que el que jo deia no era cert.

I què deia?

Assegurava que l'FBI podria estar pagant per les meves crítiques, o que ell m'havia acomiadat de Wikileaks, cosa que no és certa, i que ell era el cap i jo només un empleat idiota i coses així. En poques setmanes va crear tot un mite, una història que no tenia res a veure amb la veritat i vaig pensar que potser era el moment d'escriure un llibre i assegurar-me que almenys sortiria la meua versió.

Hi ha parlat últimament? Creu que és possible la reconciliació?

No he parlat amb ell des del setembre, quan vaig marxar. Després de tot el que ha dit de mi, les amenaces contra mi i contra altra gent i totes les mentides que propaga, no estic plenament segur del que hauria de dir. Seria ell en tot cas qui s'hauria d'excusar amb un parell de persones. Però, perquè conec la seva personalitat, sé que no ho farà. No hi ha futur.

De què es penedeix més de la seva etapa a Wikileaks?

Hi ha una sola cosa de què em penedeixo i és que no vam dotar el projecte d'una bona estructura. Durant massa temps

vam estar enfeinats a publicar documents tot i que sabíem que necessitàvem més estructura organitzativa. Però era una cosa que no ens atreïa, no formava part de la nostra naturalesa, no érem economistes. Estructurar el projecte era una feina dura per a nosaltres. Per això no la feiem. Tot el que ens va passar no hauria succeït.

Se sent utilitzat per Assange?

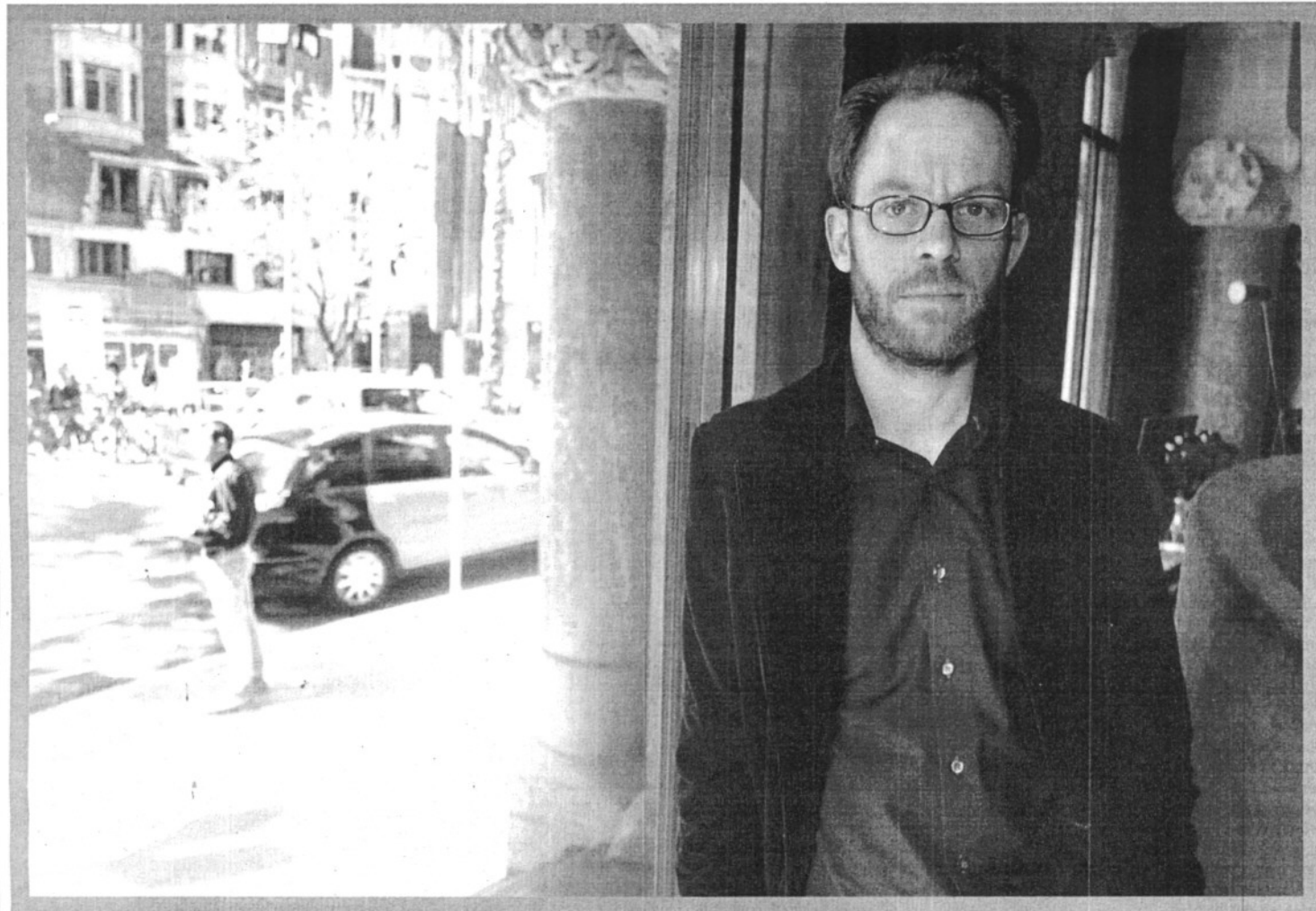
Absolutament. Sentir-se utilitzat, potser no és la paraula però, com a mínim, em sento traït perquè estava ajudant a construir una cosa que avui s'ha convertit en bastant perillosa. D'alguna manera vaig ser utilitzat.

Al final del llibre, vincula Assange amb personatges antisemites i negacionistes de l'Holocaust.

El que sé i que em causa una certa preocupació és que el 2007, abans que jo m'unís a Wikileaks, en Julian estava en contacte amb un antisemita de Suècia, Israel Shamir. Li va proposar treballar per a Wikileaks i en Shamir li va contestar que li agradaria. Algú altre a Wikileaks va dir que no volia treballar amb un antisemita. Aleshores, en Julian va escriure un correu electrònic a en Shamir per suggerir-li que usés un altre nom perquè ningú a Wikileaks sabés que estava treballant amb un antisemita. En Julian hauria d'haver tingut la decència de dir a la gent en què estaven ficats i amb qui treballaven.

I encara hi treballa?

Ei 2010 va viatjar a Suècia i va donar molts documents a en Shamir, que és responsable de gestionar els documents a la zona russa. Els ha venut per exemple al govern de [Aleksandr] Lukaixenko [president de Bielorrússia, considerat l'últim dictador d'Europa]. Shamir escriu al seu bloc que Bielorrússia és l'última democràcia autèntica i que enllloc del

Una relació de pel·lícula. L'alemany Daniel Domscheit-Berg està negociant amb Dream Works els drets del llibre 'Wikileaks per dins' (La Campana), on dóna la seva versió de la relació peculiar que va mantenir amb el fundador de l'organització, Julian Assange, retingut al Regne Unit per acusacions d'abús sexual a Suècia i reclamat pels EUA. Domscheit-Berg, que va acabar plegant de Wikileaks, ha fundat Openleaks per gestionar secrets seguint els principis de transparència i objectivitat que, segons explica ell mateix, Wikileaks no va aplicar. Al llibre, dedica una llista llarga de retrets a qui va ser el seu amic però que ara veu com a megalòman amb manies persecutòries. És la història d'una decepció que caldrà contrastar amb el llibre que Assange ja està preparant. ■ JUANMA RAMOS

món la gent és més feliç i que és on els carrers són més nets, que tothom té feina i que tot el menjar és orgànic. Aquesta persona té una estranya percepció de la realitat i és perillós relacionar-se amb aquest tipus de gent.

Vostè relata què Assange està convençut que l'espiaven i que les acusacions sueques responen a una conxorxa del Pentàgon. Li mereix credibilitat?

No. En Julian utilitza aquestes històries d'espionatge i de seguiments com un mecanisme de propaganda. Si dius que tens els serveis secrets al darrere, la gent sempre està a punt per creure's-ho. Perquè volen. Sona una mica com una barreja entre Robin Hood i James Bond. Atrau molt la gent i es ven molt bé. Genera donacions de diners perquè sembla que els necessites. En Julian és molt bo a l'hora de representar falsament el que està passant. Ell diu que Wikileaks perd 400.000 euros cada setmana i no és veritat: ha calculat quantes donacions pot rebre en una setmana, no les està rebent i diu que això és el que perd. La gent ha de tenir molta cura del que en Julian diu.

Per què defensa que Assange sigui extradit a Suècia?

És una qüestió de respecte a mi i a tothom. Tenim lleis i aquestes lleis, encara que no ens agradin, garanteixen que si

fas alguna cosa que perjudica algú altre, pots rebre'n les conseqüències. És molt important per la integritat de la societat que si un tribunal et requereix per un problema, almenys hi facis front, esbrinis si has de fer una declaració o el que sigui. És molt important que tot aquest assumpte suec sigui clarificat. No sé si en Julian és culpable o no, és el tribunal qui ho ha de determinar.

Anar a Suècia seria el primer pas per acabar als Estats Units?

Sobre els EUA, en Julian una altra vegada està utilitzant molta propaganda. Si és al Regne Unit i els Estats Units volen que sigui extradit allà, només el Regne Unit hi ha d'accedir. En canvi, si el Regne Unit l'extradisa a Suècia, aleshores tots dos països haurien d'estar-hi d'acord. Per tant, és molt millor que vagi a Suècia perquè té dos països independents que han d'estar d'acord amb l'extradició als EUA. Això és molt millor que no pas només un. Però un altre cop, en Julian utilitza les seves mentides per dir que si va a Suècia, immediatament el reenviaran als EUA, i coses d'aquest tipus, perquè no vol afrontar la responsabilitat.

Vostè diu que Assange "havia de reflexionar urgentment sobre el seu comportament amb les dones". Per què?
De fet, no vull parlar més sobre la qüestió

de les dones. He dit el que podia dir al llibre. En tot cas, realment no em sembla que en Julian sigui un home modern.

Bradley Manning és una víctima col·lateral de Wikileaks?

Potser indirectament. El problema és que Manning es va implicar ell mateix. Si és la font de Wikileaks, ha fet una cosa increïblement valenta i que li pot portar molts problemes. Però no hi ha ningú al món que pugui seguir la trajectòria dels documents que hauria filtrat. Ningú pot donar-li tampoc cap mena de feedback positiu perquè ningú no sap si va ser ell. És humà necessitar reconeixement, que et diguin que has fet alguna cosa bé. Això és el que l'hauria dut a parlar amb algú a internet; algú que va informar-ne a l'FBI i per això ara és a la presó. No va ser directament un error de Wikileaks el que va fer que Manning anés a la presó, però indirectament hi està connectat.

Quan diu que Assange reclamava diners per la causa de Manning i després no els hi va fer arribar, l'acusa de frau?

Bé, això és el que va passar. Al principi, Manning necessitava 100.000 dòlars per la seva defensa, i a això és al que ens vam comprometre. Wikileaks va dir: transferiu-nos els diners a nosaltres i els passarem a Manning. Doncs bé, al gener s'ha-

vien transferit només 15.000 dòlars. Aquest és el tipus de discussions que teníem a Wikileaks. Tots volíem donar el màxim de diners a Manning, però en Julian anava rebaixant la xifra. Encara que estigui a la presó necessita diners pels advocats i per a campanyes de suport, i en cas que quedés en llibertat, també en necessitaria perquè no podria tornar a l'exèrcit i necessitaria seguretat.

Quines són les principals conseqüències en les relacions internacionals després de la publicació dels despatxos diplomàtics dels EUA?

El problema del *cablegate* és que ara mateix la gent té por d'escriure el que està fent. S'escriu menys i, per tant, tindrem menys documentació del que està passant. Aquest és un resultat negatiu del *cablegate*, però d'altra banda, potser farà la diplomàcia més transparent.

Dóna gaire vida a Wikileaks?

Ara mateix no n'hi veig gaire. Només veig una persona que està fent política, algú que amenaça bancs i que probablement gaudeix veient com cauen accions, però que no està publicant res. Amenaça [Rupert] Murdoch [magnat de la comunicació dels EUA] i els seus mitjans, però tampoc no en publica res. M'agradaria veure que Wikileaks sobreviu i es recupera. ■